

Środa, 15 listopada 2006 r.

TEKSTY PRZYJĘTE**P6_TA(2006)0488****Nowa strategia ramowa na rzecz wielojęzyczności****Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie nowej strategii ramowej na rzecz wielojęzyczności (2006/2083(INI))***Parlament Europejski,*

- uwzględniając art. 192 ust. 2 Traktatu WE,
 - uwzględniając art. 149, 151 i 308 Traktatu WE,
 - uwzględniając art. 21 i 22 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 stycznia 2003 r. w sprawie roli regionalnych i lokalnych władz w integracji europejskiej⁽¹⁾ oraz zawarte w tej rezolucji odniesienie do różnorodności językowej w Europie,
 - uwzględniając decyzję nr 1934/2000/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. w sprawie Europejskiego Roku Języków 2001⁽²⁾,
 - uwzględniając rezolucję Rady z dnia 14 lutego 2002 r. w sprawie promowania różnorodności językowej i nauki języków obcych w ramach wdrażania celów Europejskiego Roku Języków 2001⁽³⁾,
 - uwzględniając Europejską kartę języków regionalnych i mniejszościowych Rady Europy, która weszła w życie w dniu 1 marca 1998 r.,
 - uwzględniając Konwencję ramową Rady Europy o ochronie mniejszości narodowych, która weszła w życie w dniu 1 lutego 1998 r.,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 września 2003 r. z zaleceniami dla Komisji w sprawie języków regionalnych i rzadziej używanych – języków mniejszości w UE – w kontekście rozszerzenia i różnorodności kulturowej⁽⁴⁾,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji (A6-0372/2006),
- A. mając na uwadze, że zasada poszanowania różnorodności językowej i kulturowej należy do podstawowych zasad UE i została zapisana w art. 22 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej w następujący sposób: „Unia szanuje różnorodność kulturową, religijną i językową”,
- B. mając na uwadze, że wielojęzyczność należy do szczególnych cech UE, stanowiąc wyraźny przykład oraz podstawowy element kultury europejskiej,
- C. mając na uwadze, że w wyżej wymienionej rezolucji z dnia 14 stycznia 2003 r. Parlament wezwał do wprowadzenia do Traktatu WE nowego artykułu 151a w następującym brzmieniu: „W zakresie swoich kompetencji Wspólnota szanuje i wspiera różnorodność językową w Europie, w tym języki regionalne i mniejszościowe, jako wyraz tej różnorodności, poprzez zachęcanie państw członkowskich do wzajemnej współpracy oraz wykorzystanie innych instrumentów odpowiednich do osiągnięcia tego celu”,
- D. mając na uwadze, że promocja wielojęzyczności stanowi w pluralistycznej Europie istotny czynnik integracji kulturowej, gospodarczej i społecznej, poszerzając umiejętności obywateli i ułatwiając ich mobilność,

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 E z 12.2.2004 r., str. 167.

⁽²⁾ Dz.U. L 232 z 14.9.2000 r., str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 50 z 23.2.2002 r., str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 76 E z 25.3.2004 r., str. 374.

Środa, 15 listopada 2006 r.

- E. mając na uwadze, że niektóre języki europejskie są używane w licznych państwach nienależących do UE i stanowią ważne ogniwo łączące ludzi i narody z różnych regionów świata,
- F. mając na uwadze, że niektóre języki europejskie szczególnie dobrze nadają się do nawiązywania natchmiastowej, bezpośredniej komunikacji z innymi częściami świata,
- G. mając na uwadze, że różnorodność językowa może przyczyniać się do spójności społecznej i być źródłem tolerancji, akceptacji różnic między ludźmi oraz ich identyfikacji i wzajemnego zrozumienia,
- H. mając na uwadze, że wielojęzyczność powinna również przyczyniać się do wspierania poszanowania różnorodności i tolerancji w celu zapobiegania występowaniu czynnych lub biernych konfliktów pomiędzy różnymi społecznościami językowymi w państwach członkowskich,
- I. mając na uwadze, że wszystkie języki, jako podstawowe instrumenty dostępu do kultury, stanowią wyraz odmiennego postrzegania i opisywania rzeczywistości i dlatego należy zapewnić warunki niezbędne do ich rozwoju,
- J. mając na uwadze, że w celu wspierania nauki innych języków i w ten sposób osiągnięcia celu „język ojczysty + 2 inne języki” istotnym czynnikiem jest świadomość zasad nauki mówienia oraz formułowania i przyswajania podstawowych pojęć we wczesnym dzieciństwie, które to zasady leżą u podstaw kompetencji w zakresie języka ojczystego,
- K. mając na uwadze, że języki regionalne i mniejszościowe stanowią główny skarb kultury, a ponieważ należą do wspólnego dziedzictwa kulturowego, powinno się zwiększyć zakres wsparcia dla nich ochrony,
- L. mając na uwadze, że Parlament i Komitet Regionów wielokrotnie podejmowały kwestię znaczenia rzadziej używanych języków oraz że obecnie nie ma żadnego przepisu prawnego na szczelbu UE dotyczącego europejskich języków regionalnych i rzadziej używanych,
- M. mając na uwadze, że powinno się zwrócić szczególną uwagę na kwestię wspierania dostępu do nauki języków dla osób znajdujących się w gorszej lub trudnej sytuacji lub osób niepełnosprawnych,

Szczegółowe uwagi na temat strategii ramowej

1. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji, a w szczególności nową strategię ramową na rzecz wspierania znajomości języków oraz wykorzystania związanych z nią korzyści kulturowych i społeczno-gospodarczych;
2. uważa, że dla osiągnięcia celów wyznaczonych przez Strategię Lizbońską konieczna jest poprawa jakości, skuteczności i dostępności edukacji i systemów szkolenia w Unii Europejskiej poprzez wspieranie nauki języków obcych;
3. uznaje strategiczne znaczenie języków europejskich o zasięgu światowym, będących środkiem komunikacji oraz narzędziem pomocnym w realizacji solidarności, współpracy i inwestycji gospodarczych, a zatem jednym z głównych elementów politycznych europejskiej polityki wielojęzyczności;
4. przyjmuje z zadowoleniem długofalowy cel Komisji dotyczący udoskonalania umiejętności językowych obywateli, nawiązujący do celu wyznaczonego przez Radę Europejską w Barcelonie w 2002 r., zgodnie z którym obywatele powinni znać przynajmniej dwa inne języki poza językiem ojczystym;
5. w tym celu przypomina państwom członkowskim UE, że niezbędne jest podjęcie odpowiednich działań w celu wspierania prawdziwej polityki nauczania języków obcych; ponadto ponownie stwierdza, że wczesna nauka języków ma istotne znaczenie i powinna opierać się na skutecznych metodach z wykorzystaniem najlepszych dostępnych technik;
6. uważa, że brakuje szczegółowych i wiarygodnych danych oraz odpowiednich wskaźników w zakresie obecnego stanu znajomości języków obcych w państwach członkowskich, dlatego z zadowoleniem przyjmuje propozycję dotyczącą ustanowienia Europejskiego wskaźnika kompetencji językowych; wskaźnik ten powinien uwzględniać wszystkie języki urzędowe UE i mógłby obejmować, jeśli będzie to wykonalne z proceduralnego punktu widzenia, oprócz pięciu najczęściej używanych języków również pozostałe języki UE, co pozwoliłoby uzyskać prawdziwy obraz kompetencji językowych;

Środa, 15 listopada 2006 r.

7. uważa, że propozycje dotyczące wielojęzyczności nie powinny ograniczać się do głównych języków urzędowych państw członkowskich;
8. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji do zapewnienia obywatelom dostępu do prawodawstwa, procedur i informacji UE w ich własnym języku; jednakże powinno się tutaj uwzględnić możliwie największą liczbę używanych w państwach członkowskich języków, którymi posługują się obywatele UE; w ten sposób stwierdzenie Komisji, że obywatele mają nieograniczone prawo dostępu do UE w swoim własnym języku, byłoby odzwierciedleniem rzeczywistej sytuacji; stanowiłoby to istotny krok w kierunku zmniejszenia dystansu pomiędzy UE i liczną grupą jej obywateli, co stanowi główny cel planu D na rzecz demokracji, dialogu i debaty;
9. wzywa Komisję i pozostałe instytucje europejskie do wykorzystania w możliwie najlepszy sposób nowych cyfrowych i technologicznych narzędzi do tłumaczenia na swoich stronach internetowych, tak aby umożliwić obywatelom europejskim dostęp do zamieszczonych w Internecie informacji o Europie w ich własnym języku;
10. uważa, że imigrantom należy zapewnić możliwie największe możliwości nauki języka lub języków krajów przyjmujących zgodnie z zasadami określonymi w ustawodawstwie tych krajów, z myślą o ich społecznej i kulturowej integracji, w stopniu, w jakim jest to konieczne, przy użyciu metod, które okazały się skuteczne w nauczaniu języków i integracji imigrantów, oraz że należy umożliwić im korzystanie z nauczania w ich języku ojczystym w celu zachowania więzów ze swoim krajem pochodzenia;
11. z zadowoleniem przyjmuje pomysł zachęcania państw członkowskich do opracowania planów krajowych, ponieważ odpowiada on potrzebie planowania językowego na szczeblu państw członkowskich; umożliwi to poprawę sytuacji języków rzadziej używanych oraz wzrost świadomości znaczenia, jakie odgrywa różnorodność językowa; zaleca, by plany krajowe państw członkowskich obejmowały rzadziej używane języki danego państwa członkowskiego, aby w planach tych rozważono możliwość zapewnienia nauki tych języków zainteresowanym osobom dorosłym oraz aby uznano te projekty za przykłady najlepszych praktyk;
12. popiera działania na rzecz poprawy kształcenia nauczycieli – również nauczycieli przedmiotów innych niż językowe i nauczycieli przedmiotów zawodowych – oraz dodaje, że liczba języków nauczanych zarówno w szkole, jak i poza szkołą, powinna być większa, tak aby przyszli nauczyciele mogli uczyć się, a później nauczać większej liczby języków na tych samych zasadach, o ile istnieje zainteresowanie w tym kierunku; w związku z tym przypomina, że szkolenia językowe są istotnym elementem mającym na celu wspieranie i ułatwianie mobilności nie tylko studentów, lecz również wszystkich pracowników chcących podjąć zatrudnienie w jednym z państw członkowskich;
13. wzywa do zwrócenia szczególnej uwagi na wspieranie uczenia się języka przez osoby znajdujące się w gorszej lub trudnej sytuacji lub osoby niepełnosprawne;
14. jest zdania, że nauka języków powinna być istotnym składnikiem programu kształcenia ustawicznego;
15. z zadowoleniem przyjmuje szersze korzystanie ze zintegrowanego nauczania przedmiotowo-językowego (CLIL), polegającego na wykładaniu przedmiotów w języku obcym, oraz wzywa państwa członkowskie do stworzenia sieci najlepszych praktyk, w szczególności poprzez analizę rezultatów uzyskanych z kursów prowadzonych wyłącznie w języku obcym w krajach wielojęzycznych;
16. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że uczelnie wyższe odgrywają aktywniejszą niż dotychczas rolę w propagowaniu wielojęzyczności, nie tylko wśród studentów i personelu, lecz także wśród szerszej rozumianej społeczności lokalnej; dlatego uważa, że powinno się wspierać współpracę między uczelniami wyższymi a władzami krajowymi, regionalnymi i lokalnymi;
17. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w siódmym ramowym programie na rzecz badań skoncentrowano się na działalności badawczej i na rozwoju technologii w dziedzinie językowych technologii informacyjnych, w dążeniu do poprawy wielojęzyczności dzięki nowym technologiom informatycznym;
18. popiera propozycje dotyczące zapewnienia wielojęzyczności w społeczeństwie informacyjnym oraz tworzenia i rozpowszechniania wielojęzycznych treści i wiedzy; dostępnych jest coraz więcej technologii ułatwiających szersze wykorzystanie wszystkich języków, w tym języków rzadziej używanych; technologia oferuje największe możliwości zagwarantowania społecznego obszaru językowego wszystkim językom europejskim;

Środa, 15 listopada 2006 r.

19. popiera propozycje rozwoju zawodów i branży związanych z językami; wszystkie europejskie języki będą potrzebowały nowych technologii, takich jak przetwarzanie mowy, rozpoznawanie głosu itp., jak również prac nad terminologią, rozwoju nauczania języków, certyfikacji i testów; w przeciwnym razie języki rzadziej używane pozostaną w tyle, a zajmowany przez nie społeczny obszar językowy zajmą częściej używane języki;

20. z zadowoleniem przyjmuje propozycję zapewnienia większej przejrzystości w zakresie nauczania języków, testów i certyfikacji poprzez opublikowanie wykazu obecnie dostępnych systemów;

Proponowane środki

21. wzywa europejskie instytucje i organy do poprawy ich komunikacji z obywatelami w ich własnym języku, niezależnie od tego czy dany język ma status języka urzędowego na szczeblu państwa członkowskiego lub UE;

22. wzywa instytucje i organy europejskie do ścisłej współpracy z Radą Europy w sferze propagowania i ochrony różnorodności językowej i nauki języków oraz do sięgania do jej doświadczeń w dziedzinie polityki językowej (na przykład do „europejskiego portfolio językowego” czy do Europejskiej karty języków regionalnych i mniejszościowych);

23. zachęca Komisję do dalszej realizacji propozycji określonych w wymienionej wyżej rezolucji z dnia 4 września 2003 r., w stopniu, w jakim jest to możliwe, oraz do regularnego informowania Parlamentu o wynikach;

24. wzywa Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich do zwrócenia szczególnej uwagi na zagwarantowanie poszanowania praw obywateli Unii Europejskiej związanych z językiem oraz do zapewnienia, by istniało więcej sposobów rozwiązywania językowych sytuacji konfliktowych Unii Europejskiej;

25. wzywa Komisję do ułatwienia i wspierania dostępu do informacji i środków finansowania dla organizacji wnioskujących, które pragną wspierać wielojęzyczność poprzez sieci lub projekty finansowane przez Komisję od 2007 roku;

*
* *

26. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie oraz rządów państw członkowskich.

P6_TA(2006)0489

Ogólny system preferencji Unii Europejskiej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie systemu ogólnych preferencji taryfowych Unii Europejskiej

Parlament Europejski,

— uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 980/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r. wprowadzające plan ogólnych preferencji taryfowych⁽¹⁾,

— uwzględniając decyzję Komisji nr 2005/924/WE z dnia 21 grudnia 2005 r. w sprawie wykazu państw beneficjentów, które kwalifikują się do szczególnego rozwiązania motywacyjnego dotyczącego zrównoważonego rozwoju i dobrych rządów, przewidzianego w art. 26 lit. e) rozporządzenia Rady (WE) nr 980/2005 wprowadzającego plan ogólnych preferencji taryfowych⁽²⁾,

— uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 30.6.2005 r., str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 337 z 22.12.2005 r., str. 50.